

Tomàs eta itsas hondoa

Tomàs kostaldeko herri txiki batean bizi zen, non olatuek hondar biguna laztantzen zuten eta arrantzaleek itsasoaren sakoneko istorioak kontatzen zituzten. Istorio hauek liluratuta, Tomàsek ozeanoak ezkutatzen zituen sekretuak ezagutzea amesten zuen.

Egun batean, ekaitz baten ondoren hondartzan paseatzen ari zela, Tomàsek iparrorratz zahar bat aurkitu zuen alga eta maskorren artean. Iparrorratzak ez zuen iparraldera seinalatzen, baina bere orratza kapritxosoki biratzen zen itsasoko puntu baterantz finko geratu arte. Jakin-minak bultzatuta, Tomàsek artefaktu arraroak markatutako norabidea jarraitzea erabaki zuen.

Dídac marinel zaharraren laguntzarekin, Tomàsek helmuga misteriotsurantz abiatu zen. Nabigatzen ari zirela, zerua kolore biziz bete zen eta ura bere argi propioarekin distiratzen ari zela zirudien. Azkenean, iparrorratza erotu egin zen puntu batera iritsi ziren, etengabe biratzen.

Tomàs eta Dídac ur kristalinoetan murgildu ziren, gidatzen zituela zirudien argiari jarraituz. Ur azpian, koral argitsuen bide bat aurkitu zuten, urpeko kobazulo sekretu batera eraman zituena.

Kobazuloaren barruan, inoiz ikusi ez zituzten izaki fantastikoak aurkitu zituzten: kolorez aldatzen ziren ezkatak zituzten arrainak, izarrak bezala distiratzen zuten marmokak eta koralezko koroa zeraman dortoka erraldoi atsegin bat. Tomàsek ulertu zuen izaki hauek itsas hondoaren sekretua gordetzen zutela.

Dortokak, ahots sakon eta lasai batez, Tomàsi azaldu zion iparrorratza urpeko santutegia seguru mantentzeko sortutako antzinako artefaktu bat zela, itsasoa eta bere izakiak benetan errespetatzen zituztenek bakarrik ikus zezaketena.

Txundituta eta eskertuta, Tomàsek kobazuloaren eta bertan bizi ziren izakien sekretua babestuko zuela agindu zuen. Azalera itzuli zirenean, Tomàsek eta Dídacek santutegia sekretuan gordeko zutela erabaki zuten, itsasoaren edertasunaz eta misterioaz hitz egiten zuten istorioak soilik partekatuz, inoiz ez bere sekretu sakonenak agerian utziz.

Horrela, Tomàsek itsasoa esploratzen eta ikasten jarraitu zuen, beti egun magiko hartan ur azpian aurkitu zituen mirariekiko errespetuz eta miresmenez.